Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

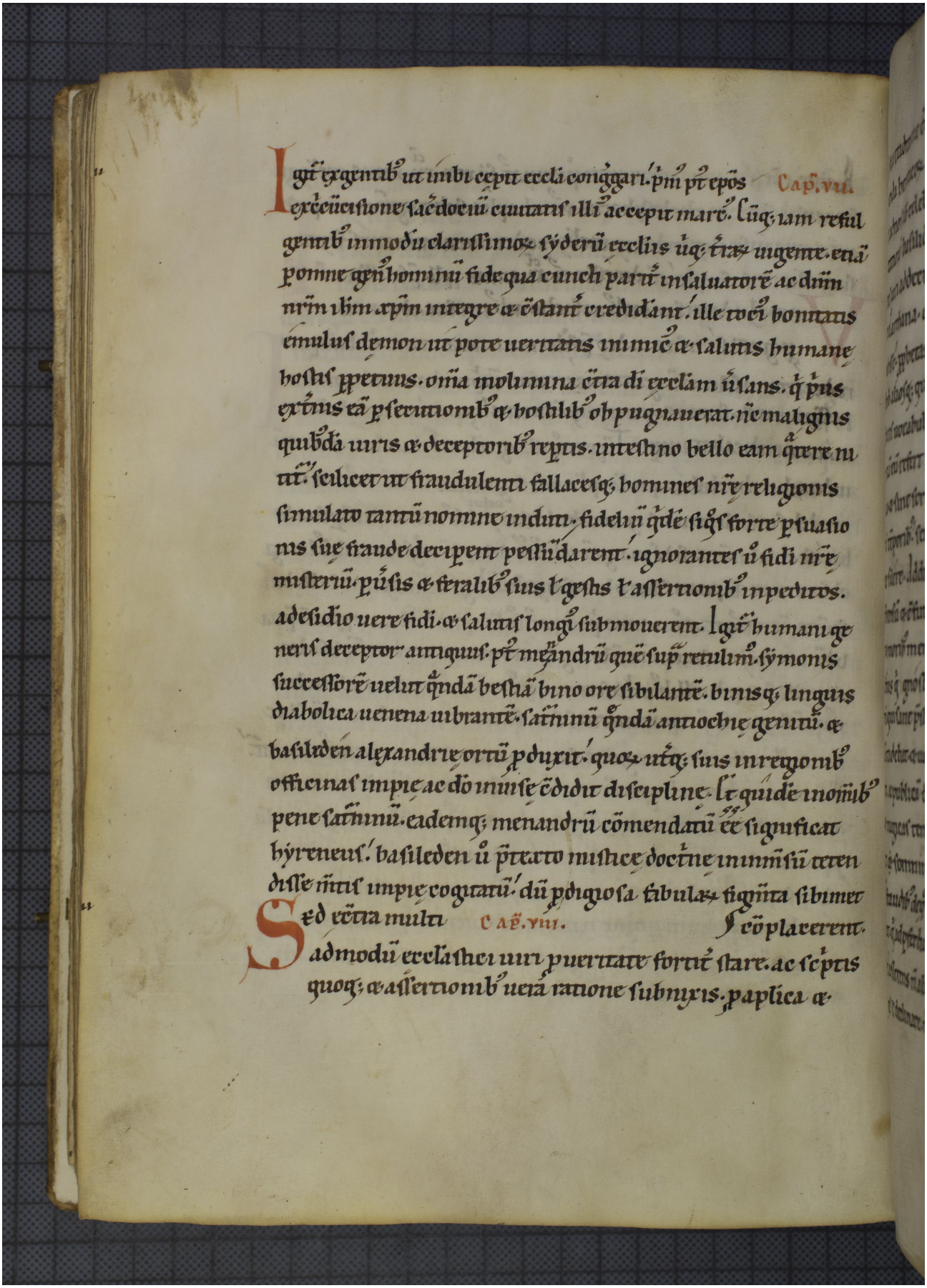

Igit exgentib ut imbi cepit eccli conggari. pm pt epos Cap. vii.
exceciione sacdocii cuitatis illi accepit marc. Cũq; iam reful
gentib immodu clarissimoq; syderũ ecclis ũq; tiq; uigente. etiã
pomne gen hominũ fide qua cunch partũ in saluatorẽ ac dñm
nrm ihm xpm integre et estant credidant. ille tocei bonitatis
emulus demon ut pote uertitatis inimic et salutis humane
hostis ppetuus. omia molimina etia di ecclam usans. q pus
extinus eã psecutionib et hostilib obpugnauerat. ne malignis
quibdã uiris et deceptoribꝰ reptis. intestino bello eam qere nu
tit. scilicet ut fraudulenti fallacesq; hominesꝰ nre religionis
simulato tantũ nomine induti. fidelũ qdẽ sigs forte psuasio
nis sue fraude decipent pessũdarent. ignorantes ũ fidi nre
misteriũ. pusis et feralib suis qestis tassertionib impedito.
adescidio uere fidi. et salutis longi submouerent. Igit humani ge
neris deceptor antiquus. pt meandrũ quẽ sup retulim. symonis
successorẽ uelut qndã bestiã bino ore sibilantẽ. binisq; linguis
diabolica uenena uibrantẽ. satinnũ qndã antiochie genitũ. et
basilden alexandrie ortũ pduxit. quoq; utq; suis in regionib
officinas impie ac dõ inuise cõdidit discipline. Et quidẽ inomib
pene satinnũ. eademq; menandrũ cõmendatũ ee significat
hyreneus. basileden ũ ptecto mistice doctne in inmisũ eten
disse nitis impie cogitatũ. dũ pdigiosa fabulas figmta sibimet
Sed etia multi Cap. viii. cõplacerent.
admodũ ecclasticei uiri puertitate fortit stare. ac sptis
quoq; et assertionib uera ratione subnixis. paplica et